

- Albescent silvae hibernis imbribus ustae,
 Effigies mundi candida tunc aderit.
 Frigora, nix totum permiscent caumate mundum,
 20 Perflabunt venti vocibus horrisonis¹.
 Barbam necne manum sub tegmine quisque reponet,
 Ludere cum virga tunc piger omnis erit.
 Multi plorabunt lacrimis sine sorte doloris,
 In naribus certe guttula pendet aquae.
 25 Omnibus et calvis aderit tunc maxima pestis:
 Invadent calvos frigora, nix, pluvia;
 Accipient calvi calidas pellesque ferinas,
 Frontis calvitium pilleolisque tegent.
 Cum rubeis armis veniet tunc ille vorator
 30 Vulcanus senior splendidus atque velox,
 Exiet a silvis armatus tergore lignis,
 Flammabit flammis nocte dieque nimis.
 Omne genus quamvis recalescet luce caloris,
 Ingenium hiemis vincere non poterit.
 35 Post haec ver veniet succinctus floribus albis²,
 Armatus foliis ac rubeis violis.
 Tunc simul accipient conflictum verque hiempsque,
 Ac hiemis flatu ver fugiet timidus.
 Ignicomum Phoebum deducet ver quoque secum,
 40 Tunc hiemem capient ictibus ac ferient.
 Post haec aspirans removebit necne resurget
 Et veris flores decoquet ac refluet.
 Post aestas aderit sublimis fructibus altis:
 Frigore regnantem repperiet hiemem.
 45 Tunc se praecingat claris longisque diebus,
 Exiet ad pugnam vincere pestiferam.
 Pugnantes pariter longo certamine semper
 Se ferient pugnis, ensibus ac gladiis.
 Tunc aestas manibus vibrans furcamque bicornem³
 50 Eius mox oculos auferet atque duos.
 Illius atque caput curva cum falce⁴ secabit,
 Finiet in pratis improba tunc hiemis.
 Ipsa cupit vivens nudos occidere cunctos,
 Nescio quo pergam, nescio quo fugiam.
 55 Heu heu, quam mordax hiemis me nocte flagellat,
 Pulsat me stimulis percutit ac ferulis.
 Haec mecum recubans dormit mecumque quiescit,
 Somniat in lecto nocte dieque meo.

24 'naribus' übergeschr. 'naso' Hs.

1) Luc. Phars. II, 455 'Flatibus horrisonis'. 2) Anthol. 687, 6
 'Ver quoque florifero succinctus stemmate venit'. 3) Georg. I, 264
 'furcasque bicornes'. 4) Aen. VII, 179 'curvam . . falcem'.